

341

Besluit van 20 juli 1989, houdende uitvoering van artikel 14a van de Waterleidingwet (Besluit bescherming waterleidingbedrijven 1989)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 11 juli 1988, Directoraat-Generaal Milieubeheer, Directie Drinkwater, Water en Bodem, Hoofdafdeling Drinkwater, nr. 1178407, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving, nr. MJZ 1178016;

Overwegende, dat als gevolg van het grotendeels intrekken van de Wet bescherming bevolking het Besluit bescherming waterleidingbedrijven dient te worden vervangen;

Gelet op artikel 14a van de Waterleidingwet (Stb. 1957, 150) en artikel 29 van de Intrekkingswet BB (Stb. 1986, 312);

Gezien het advies van de Raad voor de Drinkwatervoorziening van 19 februari 1988;

De Raad van State gehoord (advies van 28 september 1988, nr. W08.88.0413);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 17 juli 1989, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving, nr. MJZ 17789035;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt onder wet verstaan: de Waterleidingwet (Stb. 1957, 150).

Artikel 2

1. De eigenaar van een waterleidingbedrijf neemt voor de instandhouding van de openbare drinkwatervoorziening in buitengewone omstandigheden als bedoeld in artikel 14a van de wet, in ieder geval de maatregelen die in de bij dit besluit behorende bijlage zijn aangegeven, in overeenstemming met een beschermingsplan als bedoeld in artikel 3, waarvoor een verklaring van geen bezwaar is afgegeven.

2. De eigenaar vormt een beschermingsorganisatie en houdt deze

vervolgens in stand. Hij wijst het hoofd van deze beschermingsorganisatie aan.

Artikel 3

De eigenaar van een waterleidingbedrijf draagt zorg voor de vaststelling van een beschermingsplan. In het plan worden in ieder geval aangegeven:

- a. het tijdstip waarop elk van de in de bij dit besluit behorende bijlage aangegeven maatregelen zal zijn uitgevoerd;
- b. de taak van de beschermingsorganisatie en de taakverdeling in deze organisatie.

Artikel 4

1. Binnen een maand na de vaststelling van het beschermingsplan dient de eigenaar van het waterleidingbedrijf het in bij Onze Minister.
2. Hij verstrekt op verzoek van Onze Minister de gegevens, die deze nodig heeft om het beschermingsplan te kunnen beoordelen.

Artikel 5

1. Het beschermingsplan behoeft een verklaring van geen bezwaar van Onze Minister.
2. De afgifte van de verklaring van geen bezwaar wordt slechts geweigerd, indien het beschermingsplan naar het oordeel van Onze Minister niet voorziet in een redelijke bescherming van de openbare drinkwatervoorziening door het betrokken waterleidingbedrijf.
3. Indien de afgifte van de verklaring van geen bezwaar wordt geweigerd, worden in het besluit de gronden voor de weigering vermeld.
4. Onze Minister zendt de verklaring dan wel zijn besluit tot weigering van de verklaring toe aan de eigenaar van het waterleidingbedrijf. Onze Minister van Binnenlandse Zaken alsmede burgemeester en wethouders van de gemeenten in het voorzieningsgebied van het betrokken waterleidingbedrijf worden schriftelijk in kennis gesteld van het besluit van Onze Minister.

Artikel 6

1. In het geval van weigering van de verklaring wijzigt de eigenaar het plan binnen een door Onze Minister aan te geven termijn met inachtneming van de door deze gemaakte opmerkingen.
2. Hij dient het plan binnen een maand na wijziging in bij Onze Minister.
3. De artikelen 4, tweede lid, en 5 zijn van toepassing.

Artikel 7

1. Indien de eigenaar van een waterleidingbedrijf van oordeel is dat het beschermingsplan waarvoor een verklaring van geen bezwaar is afgegeven, niet langer voorziet in een redelijke bescherming van de openbare drinkwatervoorziening door het betrokken waterleidingbedrijf, wijzigt hij het plan.
2. De artikelen 4, tweede lid, 5 en 6, eerste en tweede lid, zijn van toepassing.

Artikel 8

1. Indien naar het oordeel van Onze Minister een beschermingsplan,

waarvoor een verklaring van geen bezwaar is afgegeven, niet langer voorziet in een redelijke bescherming van de openbare drinkwatervoorziening door het betrokken waterleidingbedrijf, kan hij de eigenaar opdragen het plan binnen een door hem aan te geven termijn te wijzigen. Hij vermeldt in zijn besluit de gronden waarop het is genomen.

2. Onze Minister zendt zijn besluit aan de eigenaar van het waterleidingbedrijf. Onze Minister van Binnenlandse Zaken alsmede burgemeester en wethouders van de gemeenten in het voorzieningsgebied van het betrokken waterleidingbedrijf worden schriftelijk in kennis gesteld van dit besluit.

3. De eigenaar van het waterleidingbedrijf wijzigt het beschermingsplan met inachtneming van de door Onze Minister gemaakte opmerkingen.

4. De artikelen 4, tweede lid, 5 en 6, eerste en tweede lid, zijn van toepassing.

Artikel 9

1. Het Besluit bescherming waterleidingbedrijven (Stb. 1963, 381) wordt ingetrokken.

2. Beschermingsplannen waarvoor op grond van het in het eerste lid genoemde besluit een verklaring van geen bezwaar is afgegeven, worden gelijkgesteld met plannen die overeenkomstig dit besluit tot stand zijn gekomen.

3. Beschermingsorganisaties die tot stand zijn gekomen op grond van het in het eerste lid bedoelde besluit, worden gelijkgesteld met organisaties die overeenkomstig dit besluit zijn gevormd.

Artikel 10

In artikel 3, onder e, van het Besluit Bedrijfszelfbescherming 1958 (Stb. 1958, 147)¹ wordt «het Besluit bescherming waterleidingbedrijven (Stb. 1963, 381)» vervangen door: «het Besluit bescherming waterleidingbedrijven 1989», onder vermelding van het nummer van het Staatsblad waarin dit besluit wordt geplaatst.

Artikel 11

Het Besluit Vrijwilligersmedaille (Stb. 1958, 288)² wordt gewijzigd als volgt:

A

In artikel 2, tweede lid, onder c, wordt «het Besluit bescherming waterleidingbedrijven (Stb. 1963, 381)» vervangen door: «het Besluit bescherming waterleidingbedrijven 1989», onder vermelding van het nummer van het Staatsblad waarin dit besluit wordt geplaatst.

B

In artikel 3, tweede lid, onder g, wordt «het Besluit bescherming waterleidingbedrijven» vervangen door: het Besluit bescherming waterleidingbedrijven 1989.

Artikel 12

Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit bescherming waterleidingbedrijven 1989.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 4 juli 1977, Stb. 422.

² Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 11 september 1985, Stb. 540.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 10 oktober 1989 nr. 197.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Tavarnelle, 20 juli 1989

Beatrix

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
E. H. T. M. Nijpels

Uitgegeven de *vijfde* september 1989

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Bijlage behorende bij het Besluit bescherming waterleidingbedrijven 1989

Afdeling 1 Alarmering

1. Het zorgdragen dat bij dreigend gevaar op duidelijk waarneembare wijze het op de terreinen en in de gebouwen aanwezige personeel kan worden gealarmeerd.
2. Het zorgdragen dat het personeel, dat zo lang mogelijk op zijn post moet blijven, op bijzondere wijze kan worden gealarmeerd.
3. Het inrichten en bemannen van een waarschuwingspost zodat, wanneer nodig, de onder 1.2 bedoelde alarmering in werking kan worden gesteld.

Afdeling 2 Voorkoming en bestrijding van brand

1. Het beschikbaar hebben van personeel voor de bestrijding van het begin van brand.
2. Het bevorderen van een snelle brandmelding.
3. Het voor zover mogelijk brandvrij maken van gebouwen en installaties en verwijderen van brandbare stoffen.
4. Het aanbrengen van vluchtmogelijkheden in de daarvoor in aanmerking komende gebouwen.
5. Het aanschaffen van het materiaal nodig voor de bestrijding van het begin van brand.

Afdeling 3 Bescherming van personeel

1. Het inrichten in de nabijheid van de plaats van de werkzaamheden van het personeel, dat zo lang mogelijk op zijn post moet blijven, van bijzondere, scherfvrije en tegen instorting bestand zijnde schuilgelegenheden.
2. Het treffen van voorzieningen teneinde een redelijke bescherming te waarborgen van het onder 3.1 bedoelde personeel tegen de uitwerking van radioactieve neerslag en van biologische en chemische (strijd)middelen.
3. Het treffen van voorzieningen in de in deze afdeling bedoelde schuilgelegenheid voor een onafgebroken verblijf van 7 à 10 dagen en het zorgdragen voor adequate verbindingsmiddelen met openbare diensten en eigen (mobiele) posten.

Afdeling 4 Verbandposten

Het beschikbaar hebben van personeel en het inrichten van verbandposten op zodanige wijze dat geneeskundige eerste hulp aan het personeel kan worden verleend.

Afdeling 5 Samenwerking

Het regelen van samenwerking met openbare bedrijven en diensten en met anderen, die voor de instandhouding van de drinkwatervoorzieningen van belang zijn.

Afdeling 6 Bescherming van de installaties

1. Het zonodig voorzien in scherfwerende versterkingen van muren, het zonodig plaatsen van scherfwerende dekkingen voor deuren, raamopeningen en daklichten in ruimten met van vitale betekenis zijnde installaties en toestellen.
2. Het plaatsen van scherfwerende dekkingen (rond) om in de open lucht opgestelde, van vitale betekenis zijnde, installaties en toestellen.

Afdeling 7 Veiligstelling waterlevering

1. Het beschikken over koppelingen met naburige waterleidingbedrijven en indien mogelijk met niet-openbare watervoorzieningen.

2. Het beschikken over noodstroomaggregaten of pompen, aangedreven door een explosiemotor, met een onafhankelijke brandstofvoorziening voor ten minste 10 dagen vollast bedrijf.

3. Het beschikken over voorzieningen, waardoor zonder storing in de waterlevering bepaalde produktiegedeelten kunnen worden uitgeschakeld.

4. Het beschikken over de middelen om een zo goed mogelijke bescherming te realiseren van de waterproduktie en van het gedistribueerde water tegen besmetting door radioactiviteit en chemische (strijd)middelen.

5. Het beschikken over voorzieningen opdat het gedistribueerde water kan worden gedesinfecteerd.

6. Het beschikken over voorzieningen voor deugdelijke afsluiting en/of bewaking van daarvoor in aanmerking komende bedrijfsonderdelen.

7. Het beschikken over reserve-onderdelen voor, van vitale betekenis zijnde, installaties en distributieleidingen van het bedrijf.

8. Het beschikken over voorzieningen voor de veilige opslag van de nodige brandstoffen, smeermiddelen en chemicaliën en het maken van afspraken voor de verkrijging daarvan.

Afdeling 8 Bescherming van materialen en reserve-onderdelen

Het zodanig verspreid opslaan van materialen en van reserve-onderdelen dat de trefkans wordt verminderd en dat deze zoveel mogelijk nabij de plaats van behoefte beschikbaar zijn.

Afdeling 9 Hersteldienst

1. Het samenstellen van herstploegen voor de verschillende onderdelen van het bedrijf voor het afsluiten en zoveel mogelijk herstellen van beschadigde installaties en/of distributienetgedeelten, opdat de openbare drinkwatervoorziening zo lang mogelijk gaande blijft en opdat verontreiniging van het water zoveel mogelijk is uitgesloten.

2. Het zodanig uitrusten van de ploegen, dat zij ook in door radioactieve neerslag en/of door biologische en chemische (strijd)middelen besmette gebieden in beperkte mate werkzaam kunnen zijn.

3. Het voorzien in het nodige transport.

Afdeling 10 Opleiding en oefening

1. Het opstellen van instructies inzake de inzet en het optreden van het personeel, alsmede het vastleggen van de verantwoordelijkheden voor het optreden van het personeel onder buitengewone omstandigheden.

2. Het uitrusten, opleiden en oefenen van het personeel bedoeld in de afdelingen 2, 4 en 9.

Deze bijlage behoort bij het koninklijk besluit van 20 juli 1989, Stb. 341.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
E. H. T. M. Nijpels

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Het onderhavige besluit strekt ertoe de drinkwatervoorziening in buitengewone omstandigheden, waarbij onder andere aan oorlog en oorlogsgevaar wordt gedacht, zoveel mogelijk te waarborgen. De eigenaar van het waterleidingbedrijf is gehouden daartoe de geëigende maatregelen te nemen.

Het besluit vervangt het Besluit bescherming waterleidingbedrijven (Stb. 1963, 381) dat gebaseerd was op de Wet bescherming bevolking (Stb. 1952, 404). Aangezien die wet op een enkel artikel na is ingetrokken, is aan dat besluit de basis ontvallen. Om in deze lacune te voorzien is in de Waterleidingwet (Stb. 1957, 150) een nieuw artikel 14a ingevoegd (Wijziging van de Waterleidingwet ter waarborging van de drinkwatervoorziening onder buitengewone omstandigheden, Stb. 1985, 613). Ingevolge de Intrekkingwet BB (Stb. 1986, 312) blijft het oude besluit gelden totdat het door een nieuwe regeling is vervangen. Het onderhavige besluit voorziet in die vervanging.

Uitgangspunt bij het opstellen van het onderhavige besluit was om de materiële eisen van het besluit uit 1963 zoveel mogelijk ongewijzigd te laten. Dit hield verband met de noodzakelijk geachte voortgang van de reeds door de waterleidingbedrijven onder vigeur van het «oude» besluit ondernomen werkzaamheden. Veel beschermende maatregelen bevinden zich thans in een fase van geplande uitvoering en feitelijke opbouw.

Waar dat nodig was is echter van de gelegenheid gebruik gemaakt om bij het opnieuw vaststellen van het besluit een aantal wijzigingen c.q. aanvullingen aan te brengen. Zij hangen voor het merendeel samen met inmiddels verworven nieuwe inzichten en eisen op het desbetreffende gebied. Ook overwegingen van juridisch-technische aard hebben ertoe geleid, dat de bepalingen in het onderhavige besluit afwijken van die van het besluit uit 1963.

Om te beginnen zijn er wijzigingen aangebracht in de in het kader van dit besluit te nemen maatregelen. Deze maatregelen werden voorheen in twee verschillende bijlagen opgesomd. Het onderscheid dat tussen die bijlagen gehanteerd werd is echter komen te vervallen zodat alle maatregelen thans in één bijlage zijn opgenomen. Ook zijn de maatregelen waar dat nodig was, aangepast.

Het betreft hier voornamelijk aanpassingen die verband houden met nieuwe technische inzichten, terwijl het nieuwe besluit ook is toegespitst op «de zo lang mogelijke en zo goed mogelijke instandhouding van de drinkwatervoorziening». Diverse bepalingen welke hun oorsprong vonden in de Wet bescherming bevolking (zoals bescherming van bezoekers) zijn weggelaten. Er is een bewuste keuze gemaakt voor bescherming van dat deel van het personeel dat zo lang mogelijk op zijn post moet blijven met het oog op de instandhouding van de drinkwatervoorziening.

Voorts is er een wijziging aangebracht in de bepaling, die vaststelt wat het door de eigenaar van het waterleidingbedrijf op te stellen beschermingsplan moet inhouden. In het besluit van 1963 werd ten aanzien hiervan onder andere bepaald dat het beschermingsplan een omschrijving moest bevatten van de maatregelen, die met betrekking tot de in de bij dat besluit behorende bijlagen vermelde punten «wanneer nodig» getroffen zouden worden. Deze formulering is in die zin geconcretiseerd, dat het tijdstip waarop de beschermingsmaatregelen getroffen moeten zijn, in het plan vastgelegd moet worden (artikel 3). Weliswaar kan de eigenaar van het waterleidingbedrijf ook volgens de

thans gebruikte formulering zelf het tijdstip aangeven waarop de maatregelen uitgevoerd zullen worden, maar indien dit eenmaal is vastgelegd in het plan en het plan vervolgens is «goedgekeurd», is dit tijdstip bindend.

Ook kan in dit verband worden opgemerkt dat in het onderhavige besluit de verantwoordelijkheid van de eigenaar van het waterleidingbedrijf om de instandhouding van de openbare drinkwatervoorziening zoveel mogelijk te garanderen duidelijker tot uitdrukking is gebracht. De eigenaar krijgt thans de opdracht zelf het beschermingsplan te wijzigen indien – naar het criterium dat artikel 7 hiervoor geeft – hij van oordeel is dat het beschermingsplan niet langer voorziet in een redelijke bescherming van de openbare drinkwatervoorziening. De bevoegdheid die op dit punt al bestond voor de minister is wel gehandhaafd, maar is door deze constructie naar het tweede plan verschoven. Pas indien blijkt dat de eigenaar, ondanks gebleken noodzaak het plan niet aanpast, zal er voor de minister aanleiding kunnen zijn gebruik te maken van de hem in artikel 8 gegeven bevoegdheid, namelijk het geven van een opdracht aan de eigenaar om het plan te wijzigen.

Tenslotte kan nog opgemerkt worden dat de mogelijkheid tot het verlenen van een ontheffing niet langer in het besluit is opgenomen omdat de Waterleidingwet zelf – artikel 14a, derde lid – daarin reeds voorziet. Volledigheidshalve zij hier opgemerkt dat bij deze ontheffingsmogelijkheid slechts gedacht kan worden aan een ontheffing van één of meer in de bijlage aangegeven maatregelen. Het gaat bijvoorbeeld om die gevallen waarin het aanbrengen van voorzieningen – zie o.a. afdeling 6 van de bijlage – de lokale omstandigheden en de constructie van gebouwen in aanmerking genomen, niet gevegd kan worden. Verder moet hierbij nog gezegd worden dat de ontheffingsmogelijkheid die het oude besluit kende met betrekking tot het gefaseerd uitvoeren van de in het kader van dat besluit te treffen maatregelen, als zodanig is komen te vervallen. Fasering is thans mogelijk op grond van artikel 3, dat voorschrijft om het tijdstip van uitvoering van de verschillende maatregelen in het beschermingsplan op te nemen.

Deregulering

Het besluit ontmoet vanuit dereguleringsoogpunt geen bezwaar aangezien, zoals reeds eerder in deze nota van toelichting werd uiteengezet, het dient ter vervanging van het (oude) Besluit bescherming waterleidingbedrijven waarmee het inhoudelijk vrijwel overeenstemt.

Inwerkingtreding

In het besluit is geen inwerkingtredingsbepaling opgenomen. Dit betekent dat het, ingevolge artikel 7 van de Bekendmakingswet (Stb. 1988, 18) in werking treedt met ingang van de eerste dag van de tweede kalendermaand na de datum van bekendmaking.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 2

Waar in dit artikel wordt gesproken over «buitengewone omstandigheden» wordt – zoals ook in het algemeen deel van deze nota van toelichting ter sprake kwam – met name bedoeld op oorlog en oorlogsgevaar. Ook grootschalige calamiteiten in vreedstijd zoals bijvoorbeeld ontploffingen en overstromingen vallen echter onder deze omschrijving. Een deel van de te treffen maatregelen is in overeenstemming hiermee in

het bijzonder gericht op de bescherming van het waterleidingbedrijf in oorlogsomstandigheden, een ander deel van de maatregelen is ook bruikbaar indien er sprake is van andere omstandigheden, zoals bijvoorbeeld hierboven aangeduid.

Wat betreft de verplichting die in dit artikel aan de eigenaar van het waterleidingbedrijf wordt opgelegd om «in ieder geval» de maatregelen te treffen die in de bij dit besluit behorende bijlage zijn aangegeven, kan worden opgemerkt dat de omschrijving «in ieder geval» aangeeft dat die maatregelen een minimum-verplichting inhouden voor de eigenaar.

Artikel 14a van de Waterleidingwet geeft immers in het algemeen de verplichting om maatregelen te treffen, die de instandhouding van de openbare drinkwatervoorziening in buitengewone omstandigheden zoveel mogelijk waarborgen. De op grond van het onderhavige besluit te nemen maatregelen, die in de bijlage zijn opgesomd, worden uitgevoerd overeenkomstig een beschermingsplan (artikel 3). Artikel 5 bepaalt vervolgens dat het beschermingsplan een verklaring van geen bezwaar nodig heeft van de Minister. Het een en ander betekent dat de eigenaar van het waterleidingbedrijf pas dan de juridische verplichting heeft om de maatregelen die in het beschermingsplan staan omschreven, uit te voeren, indien voor dit plan een verklaring van geen bezwaar is afgegeven. Dit is met zoveel woorden aangegeven in de laatste zinsnede van artikel 2, eerste lid.

Het tweede lid van artikel 2 verplicht tot het vormen en in stand houden van een beschermingsorganisatie. Een dergelijke beschermingsorganisatie bestaat uit een groep mensen die in staat moeten worden geacht de drinkwatervoorziening zo lang mogelijk en zo goed mogelijk in stand te houden. Deze groep moet onder meer in staat zijn «leidinggedeelten» af te sluiten en kleine reparaties uit te voeren. Daarnaast dient er ook kennis inzake EHBO en elementaire brandbestrijding en – met het oog op oorlogsomstandigheden – deskundigheid op het gebied van nucleair-chemische besmetting in de groep aanwezig te zijn.

Wellicht ten overvloede wordt ten aanzien hiervan opgemerkt dat op eigenaren van waterleidingbedrijven die deze organisatie al gevormd hebben, alleen de verplichting rust die organisatie in stand te houden.

Artikel 3

Het gaat hier om een (zorg)verplichting van de eigenaar van het waterleidingbedrijf om vanaf het tijdstip van totstandkoming van het bedrijf zorg te dragen voor opstelling van een beschermingsplan teneinde zo spoedig mogelijk tot vaststelling daarvan over te kunnen gaan.

Artikel 4

De gegevens die de eigenaar van een waterleidingbedrijf op grond van het tweede lid van dit artikel moet verstrekken, hebben met name betrekking op technische gegevens teneinde na te kunnen gaan of voldoende en juiste maatregelen zijn getroffen c.q. zullen worden getroffen om de drinkwatervoorziening zo lang en zo goed mogelijk gaande te houden.

Artikel 5

Het voorschrift dat de Minister van Binnenlandse Zaken wordt geïnformeerd omtrent het inzake de afgifte van een verklaring van geen bezwaar genomen besluit houdt verband met een aantal bepalingen van het aanvullende Protocol bij de Verdragen van Genève van 12 augustus 1949 betreffende de bescherming van slachtoffers van internationale

gewapende conflicten (Trb. 1980, 87). Dit Protocol vormt een belangrijke uitbreiding van het humanitair oorlogsrecht. In artikel 61 wordt de civiele bescherming geïntroduceerd. Met civiele bescherming wordt bedoeld het in omstandigheden waarin het Protocol van toepassing is vervullen van een aantal met name genoemde taken om de burgerbevolking tegen de gevaren van vijandelijkheden te beschermen en haar te helpen zich van de onmiddellijke gevolgen daarvan te herstellen, alsmede ervoor te zorgen dat de voor haar voortbestaan noodzakelijke omstandigheden aanwezig zijn. Het betreft onder meer het herstel van de functionering van openbare nutsvoorzieningen in geval van nood, wanneer die functionering onmisbaar is, brandbestrijding, eerste hulpverlening en ontsmetting. Het Protocol biedt een speciale bescherming aan het personeel en het materieel van de instellingen voor de civiele bescherming.

Er is eerst sprake van een instelling voor de civiele bescherming indien een inrichting of een deel daarvan door de overheid is georganiseerd of toegelaten om een of meer van de in het Protocol genoemde civiele beschermingstaken te vervullen. Een beschermingsorganisatie, waarover ieder waterleidingbedrijf ingevolge artikel 2 van het besluit moet beschikken, kan bij uitstek aan deze eis voldoen.

Er is thans een aparte regeling in voorbereiding waarbij aan de Minister van Binnenlandse Zaken de bevoegdheid wordt verleend om instellingen, organisaties, of onderdelen daarvan op voet van het Protocol toe te laten als instellingen voor de civiele bescherming, zulks aan de hand van criteria die thans worden ontwikkeld. Voor een aparte regeling is gekozen omdat het gewenst is om een eenvormige toepassing van het Protocol in Nederland te waarborgen en zeker te stellen welke instellingen of delen daarvan wel en niet onder de werking van het Protocol vallen. Om die reden ligt het voor de hand om niet voor een aparte categorie instellingen zoals waterleidingbedrijven aparte erkenningsregelingen te treffen in de zin van het Protocol. Evenmin ligt het voor de hand, nu reeds na te gaan welke zaken in strijd zijn met het Protocol en een regeling te treffen ter opheffing van die eventuele strijdigheid; dit alles zal gelijktijdig met de genoemde aparte regeling tot invoering van het Protocol kunnen geschieden.

Vooruitlopend op het creëren van genoemde bevoegdheid van de Minister van Binnenlandse Zaken is voorzien in toezending van de verklaring van geen bezwaar dan wel het besluit tot weigering daarvan aan ook deze minister.

In de gekozen systematiek brengt de verklaring van geen bezwaar ingevolge dit besluit dus niet van rechtswege mee dat men tevens erkend is als een instelling voor de civiele bescherming in de zin van het Protocol. Deze erkenning zal apart dienen te worden aangevraagd. De mededeling inzake de verklaring van geen bezwaar aan de colleges van burgemeester en wethouders hangt samen met de bevoegdheid die burgemeester en wethouders hebben met betrekking tot de voorbereiding van de bestrijding van rampen.

Artikel 8

Met betrekking tot het tweede lid van dit artikel geldt hetgeen hierover is opgemerkt in de toelichting op artikel 5.

Artikel 9

Dit artikel geeft het overgangsregime voor de beschermingsplannen die nog onder de werking van het oude besluit werden ingediend, en voor beschermingsorganisaties die in die periode werden gevormd. Het

overgangsregime bewerkstelligt, dat de bestaande beschermingsplannen en beschermingsorganisaties zonder meer in stand kunnen blijven.

Uit dit artikel volgt tevens dat op beschermingsplannen en -organisaties, waarvan de totstandkoming op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit nog in procedure is, dit besluit eveneens van toepassing is.

Artikel 12

Ter onderscheiding van het oude Besluit bescherming waterleidingbedrijven is bij het onderhavige besluit in de citeertitel het jaar van inwerkingtreding opgenomen.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
E. H. T. M. Nijpels